

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-8Sa/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1023200090
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Stankociová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1023200090.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Michaelou Stankociovou, v právnej veci žalobcu: A. B., narodený XX. XXXXXXXX XXXX, štátny príslušník Ruskej federácie, t. č. vyhostený mimo územia Slovenskej republiky, naposledy bytom C. D. XX, E., číslo cestovného dokladu XXXXXXXXXXXX, zastúpený advokátom Bohumírom Bláhom, so sídlom advokátskej kancelárie Hurbanovo nám. 5, Bratislava, zapísaný v zozname SAK pod č. 1940, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Úrad hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, so sídlom Krížna 44, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. F./XXXXXX-XXX zo 6. decembra 2022 vo veci administratívneho vyhostenia, takto

rozhodol:

- Správny súd v Bratislave zrušuje rozhodnutie Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Bratislava č. F./XXXXXX-XXX zo 6. decembra 2022 ako aj rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava č. F./XXXX-XX z 3. júna 2022 a vec vracia orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na nové konanie.
- Správny súd v Bratislave priznáva žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

- Priebeh administratívneho konania a zhrnutie napadnutého rozhodnutia
  - Žalovaný rozhodnutím zo 6. decembra 2022 č. F./XXXXXX-XXX (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava (ďalej len „prvostupňový orgán“) z 3. júna 2022 č. F./XXXX-XX (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým bol žalobca podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“) administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky na územie Ruskej federácie a bol mu podľa ustanovenia § 82 ods. 3 písm. a) citovaného zákona uložený zákaz vstupu na územie Slovenskej republiky a na územie všetkých členských štátov na dobu 10 rokov, pričom mu nebola určená lehota na vycestovanie.
  - Žalovaný založil napadnuté rozhodnutie na zisteniach, podľa ktorých prvostupňový orgán dňa 3. júna 2022 začal konanie vo veci administratívneho vyhostenia žalobcu podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, pretože svojou vlastnou služobnou činnosťou zistil, že žalobca predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu podľa § 2 ods. 1 písm. l) zákona o pobyte cudzincov, čo má preukázané oboznámením sa s utajovanou písomnosťou so stupňom utajenia „Vyhradené“, ktorej pôvodcom je Národná kriminálna agentúra prezídia Policajného zboru (ďalej len „NAKA“). Uvedená písomnosť obsahuje konkrétne dôvody a zistenia, že účastník konania je vysokopostaveným vodcom, organizátorom mnohých kriminálnych aktivít zločineckej skupiny bratov G. a H. D. tzv. zloději v práve. Žalobca pritom začínal svoje nezákonné aktivity sústrediť na území Slovenskej republiky a predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

3. Žalobca poprel, že by predstavoval hrozbu pre bezpečnosť štátu, práve naopak. Na území Slovenskej republiky žije od roku 2009, vychováva dve deti, má veľmi dobrý vzťah so susedmi a kamarátmi a vedie normálny život. Doposiaľ sa nedopustil žiadneho priestupku iba raz mal pokutu za parkovanie. Celú dobu sa zdržiava na území Slovenskej republiky a do Ruskej federácie nechodí. V prípade jeho administratívneho vyhostenia bude zasiahnutý jeho súkromný aj rodinný život pre odlúčenie (od manželky, dcéry a syna) a zdravotná starostlivosť mu už nebude poskytovaná na takej úrovni ako v Európskej únii. Žalobca taktiež uviedol, že nikam neuteká a nemá záujem sa skrývať.

4. Na tomto základe a po oboznámení sa s vyššie uvedenou utajovanou písomnosťou stupňa „Vyhradené“ vedenou pod č. p.: F./XXX-XXX-X zo 6. apríla 2022, ktorej pôvodcom je NAKA, prvostupňový orgán ako aj žalovaný, skonštatovali, že žalobca predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu a verejný poriadok a je dôvod na postup podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov. Zhodne uviedli, že je nevyhnutné v záujme verejného poriadku, zabráneniu a predchádzaniu porušovania zákonov Slovenskej republiky, aby žalobca naďalej na území Slovenskej republiky nepraktizoval nezákonné aktivity.

5. Žalovaný ďalej konštatoval, že po podaní odvolania dňa 15. mája 2022 mu bola doručená žiadosť splnomocneného advokáta žalobcu o nahliadnutie do administratívneho spisu. V nadväznosti na uvedené sa advokát žalobcu dňa 6. septembra 2022 dostavil k žalovanému za účelom nahliadnutia do administratívneho spisu, o čom bol spísaný záznam č. p. F./XXXXXX-XXX. Advokát žalobcu dňa 6. septembra 2022 podal žiadosť o možnosť nahliadnuť do utajovanej písomnosti, na základe ktorej bol žalobca administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky. Keďže žiadosť bola smerovaná ku oboznámeniu sa s utajovanou písomnosťou č. p. F./XXX-XXX-X zo 6. apríla 2022, ktorej pôvodcom je NAKA, žalovaný jej predmetnú žiadosť zaslal dňa 7. septembra 2022, na čo bol žalovaný dňa 11. novembra 2022 zo strany NAKA vyrozumovaný oznámením riaditeľa NAKA, odboru Bratislava, že neudeluje súhlas na jednorazové oboznámenie sa s utajovanou písomnosťou advokátovi žalobcu na účely konania o administratívnom vyhostení z územia Slovenskej republiky, pretože utajovaná písomnosť obsahuje aj informácie iných štátov. Oznámenie o neudelení súhlasu bolo advokátovi žalobcu doručené dňa 22. novembra 2022.

6. Na základe uvedeného žalovaný vyhodnotil, že prvostupňový orgán postupoval správne, pokiaľ ako podklad svojho rozhodnutia vzal zistenie, že žalobca predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, pričom v dôsledku skutočnosti, že získaná informácia je utajovaného charakteru, poživajúca ochranu podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane utajovaných skutočností“), ju nie je možné zverejniť. V zmysle § 3 ods. 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností sa pritom stupňom utajenia „Vyhradené“ označuje utajovaná skutočnosť vtedy, ak by neoprávnená manipulácia s ňou mohla zapríčiniť poškodenie právom chránených záujmov právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktoré by mohlo byť nevýhodné pre záujmy Slovenskej republiky. Žalovaný nemá kompetenciu zasahovať do činnosti NAKA, ktorá je pôvodcom utajovanej písomnosti, pričom nemá ani dôvod jej obsah spochybňovať. Žalovaný zároveň zaslal žiadosť advokáta žalobcu o oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou NAKA, ktorá mu súhlas na jednorazové oboznámenie sa s utajovanou písomnosťou na účely konania o administratívnom vyhostení neudelila. Tým boli zákonné možnosti žalovaného vyčerpané a oznámenie NAKA ignorovať nemôže.

7. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 2020 sp. zn. 2S/200/2021, v ktorom riešil obdobný prípad oboznámenia sa s utajovanou skutočnosťou, ktorej pôvodcom nebol žalovaný orgán verejnej správy. Utajovaná skutočnosť musí byť chránená pred nepovolanou osobou a cudzou mocou spôsobom ustanoveným v zákone o ochrane utajovaných skutočnostiach. Charakterom informácie sa žalovaný riadne zaoberal a zdôvodnil nevyhnutnosť jej utajenia. Ďalej konštatoval, že pre naplnenie dôvodu na zamietnutie žiadosti podľa § 48 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov (v uvedenom prípade sa jednalo o udelenie trvalého pobytu) postačuje dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu resp. verejný poriadok.

8. Napokon žalovaný uzavrel, že hoci bolo zasiahnuté do práva na súkromný a rodinný život žalobcu podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, takýto zásah bol v súlade s § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov a bol odôvodnený bezpečnosťou štátu, ktorá ako záujem prevyšuje záujem na ochrane súkromného a rodinného života. V danom prípade ide o bezpečnostný záujem Slovenskej republiky. Odôvodnenie ohrozenia bezpečnosti štátu a nevyhnutnosti zásahu do práv žalobcu je determinované aj na základe informácií, ktoré sú obsahom utajovanej skutočnosti, s ktorou sa prvostupňový orgán ako aj žalovaný oboznámili.

II. Správna žaloba

9. Voči napadnutému rozhodnutiu podal žalobca správnu žalobu z dôvodov podľa ustanovenia § 191 ods. 1 písm. d) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), navrhujúc tak napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušiť.

10. Žalobca úvodom zrekapituloval priebeh administratívneho konania predchádzajúci vydaniu napadnutého rozhodnutia, pričom sa prevažne sústredil na okolnosti týkajúce sa zaistenia žalobcu, ktoré sú však v prejednávanej veci týkajúcej sa výlučne rozhodnutia vo veci administratívneho vyhostenia žalobcu (hoci ich vzájomnú previazanosť správny súd nespochybňuje) irelevantné, boli už predmetom prieskumu rozhodnutia o zaistení žalobcu v konaní už právoplatne skončenom na krajskom súde a preto im správny súd nebude venovať ďalšiu pozornosť.

11. Žalobca následne namietal predovšetkým nedostatočné zistenie skutkového stavu, keď jediným podkladom napadnutého rozhodnutia a konštatovania, že žalobca naplnil dôvod administratívneho vyhostenia podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, je obsah utajovanej písomnosti stupňa „Vyhradené“, ktorej pôvodcom je NAKA. Iný dôkazný prostriedok potvrdzujúci tvrdenie o tom, že žalobca je hrozbou pre bezpečnosť Slovenskej republiky nebol vykonaný a netvorí ani súčasť podkladov rozhodnutia. Žalobca pritom akékoľvek tvrdenia, že predstavuje bezpečnostnú hrozbu popiera, čo vypovedal aj pred žalovaným. Žalobca poukázal na svoj usporiadaný život v Slovenskej republike, kde spolu so svojou rodinou žije vyše 12 rokov.

12. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí iba skonštatoval, že bol naplnený dôvod administratívneho vyhostenia žalobcu podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, no nerozvedol, o aké údajné konanie sa ma jednať, kedy sa ho mal dopustiť ani na základe čoho a akých kritérií bolo toto údajné konanie posúdené tak, že má predstavovať vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu a to do takej miery, že nemožno rešpektovať jeho rodinný a súkromný život.

13. Podstatou žalobcovej argumentácie však bolo neumožnenie sa s touto utajovanou písomnosťou oboznámiť a rovnako tak ani jeho vtedajšiemu a súčasnému advokátovi, hoci o to žiadali. Žalobca bol síce oboznámený, že podľa utajovanej písomnosti je vysokopostaveným vodcom, organizátorom mnohých kriminálnych aktivít zločineckej skupiny bratov G. a H. D., ktorí sú obaja občania Gruzínska a tzv. „Thieves in Law“ – zloději v práve, avšak s konkrétnymi dôvodmi a zisteniami oboznámený nebol. Bol preto ukrátený o možnosť sa ku konkrétnym skutočnostiam vyjadriť a vyvrátiť ich.

14. Krajský súd v Bratislave navyše v rozsudku z 27. júna 2022, sp. zn. 7Sa/49/2022-31, ktorým nariadil okamžité prepustenie žalobcu zo zaistenia, skonštatoval, že neumožnenie oboznámiť sa s utajovanou písomnosťou podľa ktorej predstavuje hrozbu pre bezpečnosť je porušením jeho procesných práv a vo vzťahu k jeho rodinným väzbám na Slovensko porušenie jeho základného práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Ak došlo k zisteniu informácie, ktorá by mohla indikovať, že žalobca predstavuje bezpečnosť pre Slovenskú republiku, napriek jej klasifikácii stupňom „Vyhradené“, mala byť žalobcovi sprístupnená, mal s ňou byť konfrontovaný a mal mať možnosť sa k nej vyjadriť, ozrejmiť ju a prípadne vyvrátiť. Pokiaľ tak žalovaný nepostupoval, konal v rozpore s ustanovením § 120 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov.

15. Žalobca okrem uvedeného ďalej namietal, že niektoré zistenia žalovaného sú v rozpore so skutočnosťou, napríklad, že neexistuje prekážka jeho administratívneho vyhostenia, pretože na území Ruskej federácie nie je zlá bezpečnostná situácia. Žalovaný pritom asi opomenul, že už v čase vydania prvostupňového rozhodnutia prebiehala vojna Ruskej federácie na Ukrajine, pričom o postoji žalobcu k tejto skutočnosti svedčí aj to, že v dome, ktorý vlastní jeho manželka poskytujú ubytovanie osobám, ktoré nedobrovoľne opustili I. z dôvodu vojnového konfliktu. Za protirečivé označil tvrdenia žalovaného, že na jednej strane uvádza, že sa žalobca sám dňa 3. júna 2022 na predvolanie dostavil pred orgán verejnej správy, pričom následne uvádza, že musel byť predvedený, pretože predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. Za protirečivé označil aj tvrdenia žalovaného, podľa ktorého nie je možné rešpektovať rodinný život žalobcu, pretože je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v záujme národnej a verejnej bezpečnosti a na druhej strane uvádza, že jeho práva vyplývajúce z čl. 8 ods. 1 Dohovoru mu neupiera a plne ich rešpektuje.

III. Vyjadrenie žalovaného a replika žalobcu

16. Na výzvu správneho súdu sa ku správnej žalobe vyjadril žalovaný, ktorú ju pre jej nedôvodnosť navrhol zamietnuť. Bol toho názoru, že v napadnutom rozhodnutí uvedením jednotlivých podkladov, správnu úvahou a aplikovaním zákonných ustanovení dostatočným spôsobom odôvodnil jeho vydanie, čím splnil obligatórne náležitosti podľa ustanovenia § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „Správny poriadok“), Podkladom vydania napadnutého rozhodnutia pritom bola informácia utajovaného charakteru so stupňom utajenia „Vyhradené“, ktorej pôvodcom je NAKA, z ktorej prvostupňový orgán zistil, že žalobca predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu. Túto informáciu nemá žalovaný dôvod spochybňovať a preto mal bez pochyb za preukázané naplnenie

dôvodu administratívneho vyhostenia žalobcu podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov.

17. Žalovaný sa pokúsil zabezpečiť súhlas NAKA ako pôvodcu utajovanej informácie na jednorazové oboznámenie advokáta žalobcu s ňou, avšak súhlas udelený nebol. Keďže žalovaný nie je pôvodcom utajovanej informácie, nie je oprávnený ju zverejniť. Na margo uvedeného poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/200/2021 zo dňa 20. apríla 2022, v ktorom sa riešila obdobná vec, kedy bola Slovenskej informačnej službe zasielaná žiadosť o stanovisko (podľa ustanovenia § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov) o oznámenie aspoň podstaty dôvodov týkajúcich sa ohrozenia bezpečnosti štátu a krajský súd konštatoval, že žalovaný nie je pôvodcom utajovanej informácie a nerozhoduje o jej odtajnení. Sám žalovaný ani prvostupňový orgán súhlas s jednorazovým oboznámením udeliť nemohli.

18. Utajovanú písomnosť bola spracovaná na základe poznatkov získaných operatívnou činnosťou NAKA, pričom požíva ochranu podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností a prvostupňový orgán ani žalovaný ju nemohli vyraziť nepovolanej osobe. Jedná sa o snahu zabrániť zverejňovaniu prameňov, z ktorých sa dospelo k poznatkom, podľa ktorých konkrétna osoba predstavuje nebezpečenstvo pre bezpečnosť Slovenskej republiky, pričom pri zverejnení by mohlo dôjsť k odkrytiu zdroja poznatkov, samotnej masy poznatkov a spôsobu ich získania, čím by sa vo všeobecnosti mohlo zmať konanie príslušných štátnych orgánov na odhaľovanie konaní, ktoré môžu ohrozovať ústavné zriadenie, územnú celistvosť, zvrchovanosť a bezpečnosť štátu.

19. Žalovaný ďalej konštatoval, že v napadnutom rozhodnutí je uvedená aspoň podstatná časť utajovanej skutočnosti so stupňom utajenia „Vyhradené“ a teda, že žalobca je vysokopostaveným vodcom, organizátorom mnohých aktivít zločineckej skupiny bratov G. a H. D., ktorí sú obaja občania J. a tzv. „Thieves in Law“ – zloději v práve, pričom žalobca nezákonné aktivity začína rozvíjať aj na území Slovenskej republiky. V zmysle ustanovenia § 35 ods. 2 zákona o ochrane utajovaných skutočností sa v rozsahu nevyhnutne potrebnom na jej využitie môže s utajovanou skutočnosťou oboznámiť aj obvinený, jeho obhajca a pod. a práve v takomto rozsahu o utajovanej skutočnosti bol žalobca informovaný. Správny orgán ani žalovaný nemuseli NAKA informovať, že žalobcu oboznámili s utajovanou skutočnosťou v nevyhnutnom rozsahu, pretože takýto postup sa predpokladá iba pri ostatných stupňoch utajenia podľa § 3 ods. 1 písm. a), b), a c) zákona o ochrane utajovaných skutočností.

20. Vo vzťahu k námietkam žalobcu, že existuje prekážka jeho administratívneho vyhostenia v dôsledku zlej bezpečnostnej situácie v Ruskej federácii, kam má byť vyhostený žalovaný uviedol, že Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky v čase rozhodovania neupozorňovalo na zlú bezpečnostnú situáciu a v prípade zmieneného vojenského konfliktu, tento prebieha na území Ukrajiny, nie Ruskej federácie.

21. Žalovaný ďalej uviedol, že vydaním napadnutého rozhodnutia bolo do práva žalobcu na súkromný a rodinný život podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru zasiahnuté v súlade so zákonom, pretože to bolo nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti. Obmedzenie jeho práva teda bolo v záujme legitímneho cieľa a pri aplikácii testu proporcionality je dôležitejší ako právo na ochranu rodinného a súkromného života.

22. Ku vyjadreniu žalovaného zaslal správny súd žalobca repliku v ktorej namietal, že žalovaný nijakým spôsobom nereflektoval na námietku o prieťahoch v konaní, keď po podanom odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu predložil prvostupňový orgán administratívny spis žalovanému až dva mesiace po podaní odvolania, pričom o podaní odvolaní rozhodol až po piatich mesiacoch od jeho podania.

23. Žalobca poukázal, že žalovaný sa nijako nevysporiadal s právnym názorom krajského súdu vysloveným v rozsudku z 27. júna 2022, sp. zn. 7Sa/49/2022-31 vo veci jeho zaistenia na účely administratívneho vyhostenia, ktorým mu vytkol porušenie práva žalobcu oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia a konštatoval, že žalobca mal byť s utajovanou skutočnosťou konfrontovaný a mal možnosť sa ku nej vyjadriť. Advokát žalobcu sa pritom aktívne usiloval postupom podľa ustanovenia § 35 zákona o ochrane utajovaných skutočností o oboznámenie sa s podkladom rozhodnutia, no súhlas na jednorazové oboznámenie sa mu nebol udelený a to napriek jeho vedomosti o záveroch z vyššie uvedeného rozsudku krajského súdu.

IV. Skutkové a právne závery správneho súdu

24. Správny súd v Bratislave v prvom rade uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol zriadený aj Správny súd v Bratislave. Ustanovenie § 3 ods. 1 zákona o správnych súdoch uvádza, že správne sudy začnú svoju činnosť 1. júna 2023. Ustanovenie § 3 ods. 3 zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu

v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Výkon súdnictva prešiel z krajských súdov na novozriadené správne sudy odo dňa 1. júna 2023 vo všetkých veciach, v ktorých je od tohto dátumu daná právomoc správnych súdov.

25. Predmetná vec bola na podklade podanej žaloby pôvodne iniciovaná na Krajskom súde v Bratislave pod pridelenou spisovou značkou 8Sa/7/2023. Od 1. júna 2023 je na konanie v tejto veci príslušný Správny súd v Bratislave. Vec bola náhodným výberom pridelená samosudcovi do oddelenia 16Sa, ktorý o nej koná pod pôvodnou spisovou značkou s predponou BA-8Sa/7/2023.

Podľa § 493c písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ak je podľa § 492 daná príslušnosť krajského súdu, vykonáva ju od 1. januára 2023 správny súd ustanovený osobitným predpisom.

26. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne, miestne a kauzálny príslušný [§ 10, §13 ods. 3, § 17 písm. a) SSP] v konaní o správnej žalobe vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia posudzujúc správnu žalobu neformálne a neviazaný jej žalobnými bodmi (§ 206 ods. 3 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím ako aj administratívne konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného, a podľa stavu vecí v čase vyhlásenia rozhodnutia správneho súdu podľa § 206 ods. 4 SSP dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

27. O žalobe rozhodol bez nariadenia pojednávania dňa 30. mája 2024, nakoľko boli splnené podmienky podľa § 137 ods. 4 SSP a ani jeden z účastníkov konania o nariadenie pojednávania nepožiadali. Správny súd zároveň nepovažoval nariadenie pojednávania za potrebné. Oznamenie o mieste a čase vyhlásenia rozhodnutia bez nariadenia ústneho pojednávania bolo zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na webovom sídle správneho súdu.

Podľa § 2 ods. 1 písm. l) zákona o pobyte cudzincov, ohrozením bezpečnosti štátu konanie osoby, ktorým ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo konanie osoby, ktorým porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie,

Podľa § 2 ods. 1 písm. m) zákona o pobyte cudzincov, ohrozením verejného poriadku porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa základných ľudských práv a slobôd, ochrany maloletých a iných zraniteľných osôb alebo opakované porušovanie záujmu chráneného zákonom týkajúceho sa riadneho výkonu verejnej správy, životného prostredia, verejného poriadku alebo občianskeho spolunažívania,

Podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar môže administratívne vyhostiť štátneho príslušníka tretej krajiny, ak predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok,

Podľa § 2 písm. f) zákona o ochrane utajovaných skutočností, na účely tohto zákona je oprávnenou osobou právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je určená na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami alebo ktorej oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami vzniklo zo zákona.

Podľa § 3 ods. 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností, stupňom utajenia Vyhradené sa označuje utajovaná skutočnosť vtedy, ak by neoprávnená manipulácia s ňou mohla zapríčiniť poškodenie právom chránených záujmov právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktoré by mohlo byť nevýhodné pre záujmy Slovenskej republiky.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností, za oprávnenú osobu sa považuje aj osoba, ktorá sa v konaní pred štátnym orgánom, na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámi s utajovanými skutočnosťami v rozsahu potrebnom na konanie, a to advokát, notár, znalec, tlmočník, súdny exekútor alebo starosta obce po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie vykoná ten, kto bude oprávnený rozhodnúť o prizvaní takejto osoby na konanie, o čom vyhotoví písomný záznam.

Podľa § 120 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov, pred vydaním rozhodnutia o administratívnom vyhostení alebo rozhodnutia o zaistení policajný útvar umožní cudzincovi a zvolenému zástupcovi, ak je prítomný, aby sa vyjadril k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhol jeho doplnenie; na tento účel policajný útvar upovedomí zvoleného zástupcu o tejto možnosti.

28. Predmetom prieskumu zo strany správneho súdu je rozhodnutie žalovaného vo veci administratívneho vyhostenia žalobcu z územia Slovenskej republiky na územie Ruskej federácie a to v dôsledku naplnenia dôvodu administratívneho vyhostenia podľa § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, keďže podľa utajovanej písomnosti stupňa utajenia „Vyhradené“, ktorej pôvodcom je NAKA, žalobca predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

29. Otázkou, ktorej zodpovedanie je v očiach správneho súdu kľúčové, je, či má žalobca resp. jeho advokát právo oboznámiť sa s utajovanou písomnosťou, ktorá ako jediná predstavuje podklad rozhodnutia o administratívnom vyhostení žalobcu, ktoré zasiahlo do jeho práva na súkromný a rodinný život.

30. Vo vzťahu ku žalobcovi ako cudzincovi, ktorý má byť administratívne vyhostený z územia Slovenskej republiky a jeho práve oboznámiť sa s utajovanou skutočnosťou tvoriacou podklad napadnutého rozhodnutia, existuje už ustálená rozhodovacia prax Súdneho dvora Európskej únie ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Rowe a Davis v. Spojené kráľovstvo, Fitt v. Spojené kráľovstvo, Jasper v. Spojené kráľovstvo, P. G. a J. H. v. Spojené kráľovstvo), z ktorej vyplýva, že aj keď právo na prístup k podkladom v spise nie je právom absolútnym a v správnom ako aj súdnom konaní môžu existovať protichodné záujmy, ktoré je potrebné vyvažovať (ochrana národnej bezpečnosti) k právam cudzinca, obmedzenia možnosti procesnej ochrany cudzinca však nesmú zasiahnuť do samotnej podstaty práv chránených v článku 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru. Ak teda dôjde k obmedzeniam, cudzincovi musí byť daná účinná možnosť predložiť dôvody proti správne rozhodnutiu, resp. musí byť chránený pred svojvôľou. Iba obmedzenia, ktoré budú riadne odôvodnené a dostatočne kompenzované, môžu obstáť (B. a B. proti Rumunsku, §§ 130 - 133; spolu s nadväzujúcou judikatúrou, napr. rozsudok ESĽP z 09. marca 2021, Hassine proti Rumunsku, sťažnosť č. 36328/13). Hoci podľa okolností môže byť cudzincovi odoprené právo na prístup k utajeným materiálom, neznamená to, že mu správny orgán neoznámí vôbec nič. Správne orgány musia informovať cudzincov aspoň o podstate vznesených obvinení („substance of the accusations“, „la substance des reproches“, pozri B. a B. proti Rumunsku, § 151, porov. § 153 tamtiež). Rovnako judikatúra Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok veľkej komory Súdneho dvora Európskej únie zo 4. júna 2013, ZZ proti Secretary of State for the Home Department, C-300/11) vyžaduje, aby cudzinec bol oboznámený aspoň s podstatou dôvodov (angl. „the essence of the grounds“, franc. „la substance des motifs“), na základe ktorých štát voči cudzincovi vykonal nejaké opatrenia, ako je napr. ukončenie pobytového titulu alebo odopretie vstupu.

31. Správny súd s ohľadom na uvedené konštatuje, že žalobca sa skutočne mohol oboznámiť nanajvýš so všeobecnou podstatou utajovanej písomnosti so stupňom utajenia „Vyhradené“, pretože mu nesvedčia zákonné licencie podľa ustanovenia § 35 zákona o ochrane utajovaných skutočností na to, aby sa oboznámil priamo s utajovanou písomnosťou a všetkými listinami s ňou súvisiacimi. Správny súd sa v tomto rozsahu stotožňuje s tvrdením žalovaného obsiahnutým vo vyjadrení ku správnej žalobe, že dostatočné bolo aspoň oboznámenie žalobcu s podstatnou časťou utajovanej skutočnosti, teda nie s jej úplným znením a s jej detailmi. Ku takto poskytnutým dôvodom jeho administratívneho vyhostenia sa žalobca mohol následne vyjadriť, čo aj náležite využil popretím oznámených skutočností že by bol vysokopostaveným vodcom, organizátorom mnohých kriminálnych aktivít zločineckej skupiny bratov G. a H. D. tzv. zloději v práve a poukázaním na jeho usporiadaný rodinný, spoločenský aj pracovný život, ktorý na území Slovenskej republiky dlhodobo viedol. V zásade však žalobcovi veľa iných možností ako preukázať negatívnu existenciu určitej skutočnosti, nezostalo.

32. Iná je však situácia v prípade advokátov žalobcu, ktorých si na zastupovanie v konaní o administratívnom vyhostení postupne zvolil, ktorí opakovane podávali žalovanému písomné žiadosti obsahujúce vyhlásenia o mlčanlivosti a ktorí by mohli byť osobou oprávnenou podľa ustanovenia § 35 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností na jednorazové priame a detailné oboznámenie sa s potrebným rozsahom utajovanej písomnosti ako aj jej podkladov a nie len preafarfrázované oboznámenie sa s jej podstatou. Podľa citovaného ustanovenia sa totiž advokát môže stať osobou oprávnenou na oboznamovanie sa s utajovanou skutočnosťou, čím ho nemožno považovať za osobu nepovolánú, ktorej by utajovaná skutočnosť bola vyzradená v rozpore so zákonom o ochrane utajovaných skutočností.

33. Správny súd jedným dychom dodáva, že si uvedomuje, že žalovaný nie je pôvodcom utajovanej skutočnosti a preto zákonom vyžadovaný súhlas s jednorazovým oboznámením sa s ňou (§ 35 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností) môže udeliť iba riaditeľ NAKA. Avšak za predpokladu, že k udeleniu súhlasu nedôjde, je to žalovaný, ktorý sa vystavuje riziku vydania nezákonného rozhodnutia, ako ho založí na jedinom podklade a to práve na utajovanej skutočnosti, s ktorou nebol žalobca resp. jeho advokát, ktorého si zvolil na riadne hájenie jeho záujmov v konaní o administratívnom vyhostení, oboznámený.

34. Správny súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poznamenať, že hoci ustanovenie § 35 ods. 3 nepredpokladá, že prípadné neudelenie súhlasu s jednorazovým oboznámením sa s utajovanou skutočnosťou bude zo strany pôvodcu utajovanej skutočnosti odôvodnené, zároveň však nemôže byť svojvoľné. Ak totiž advokát žiada podľa ustanovenia § 35 ods. 3 zákona o ochrane utajovaných skutočností o jednorazové oboznámenie sa s utajovanou skutočnosťou v konaní, v ktorom zastupuje

svojho klienta ktorého sa utajovaná skutočnosť týka, pričom informácie nežiada sprístupniť v širšom rozsahu, ako by mu prináležalo, po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti bez ďalšieho nie sú dané dôvody a prekážky, aby mu utajovanú skutočnosť nebola jednorazovo sprístupnená na oboznámenie sa. Pokiaľ NAKA uviedla, že advokáta žalobcu nemožno oboznámiť s utajovanou písomnosťou z dôvodu, že obsahom sú aj údaje iných štátov Európskej únie, správny súd tu poukazuje na čl. 5 bod 1 Dohody medzi vládami členských štátov Európskej únie, ktoré sa zišli na zasadnutí Rady, o ochrane utajovaných skutočností, ktoré sa vymieňajú v záujme Európskej únie z 25. mája 2011 (ďalej len „Dohoda“) v zmysle ktorého „Každá zmluvná strana zabezpečí, aby sa prístup k utajovaným skutočnostiam poskytol na základe zásady need-to-know“. Dokonca v bode 2 uvedeného článku sa ustanovuje, že „Zmluvné strany zaručia, aby sa prístup k utajovaným skutočnostiam označeným stupňom utajenia CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL (pozn. ekvivalent stupňa utajenia „DÔVERNÉ“ podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností) alebo vyšším, alebo zodpovedajúcim označením stupňa utajenia podľa prílohy poskytol len osobám, ktoré majú primeranú bezpečnostnú previerku alebo ktoré sú inak náležite oprávnené na základe svojej funkcie v súlade s vnútroštátnymi zákonmi a inými právnymi predpismi“. Z uvedeného vyplýva, že aj poskytovanie zahraničných informácií je možné a podlieha vnútroštátnej úprave a to aj v prípade, ak utajovaná informácia je klasifikovaná vyšším stupňom utajenia ako je tomu v predmetom prípade. Napokon § 60 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov reflektuje Dohodu a ustanovuje, že „Utajované skutočnosti chránené cudzou mocou a postúpené Slovenskej republike sú chránené podľa tohto zákona, ...“. Odôvodnenie neposkytnutia súhlasu s jednorazovým oboznámením sa s utajovanou písomnosťou advokátom preto správny súd nemôže hodnotiť ako náležité. Z odôvodnenia neudelenia súhlasu navyše vyplýva, že súčasťou utajovanej písomnosti sú nielen údaje štátov Európskej únie ale aj iné (tuzemské) údaje a správne mu súdu preto nie je zrejme, prečo NAKA nepristúpila k oboznámeniu s utajovanou písomnosťou aspoň v tomto rozsahu.

35. Advokát je síce viazaný mlčanlivosťou aj voči svojmu klientovi, teda cudzincovi, ktorého v konaní o administratívnom vyhostení zastupuje, v dôsledku čoho mu detaily ktoré tvoria podklad jeho administratívneho vyhostenia oznámiť nemôže, avšak takéto obmedzenie nie je prekážkou pre jeho ďalšie kvalifikované zastupovanie a prípadné rozporovanie zistenej utajovanej skutočnosti. Advokát ako osoba oprávnená, navyše právnický vzdelaná, totiž môže získať podstatné informácie týkajúce sa najmä rozsahu a detailov utajovanej skutočnosti alebo jej podkladov a spôsobu ich získania, na základe ktorých môže sám zvážiť, či utajovaná skutočnosť skutočne predstavuje dostatočný dôvod administratívneho vyhostenia.

36. Nie menej závažné bolo pochybenie žalovaného v nedostatočnom a zmätočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k jednoznačne vymedzenému dôvodu jeho administratívneho vyhostenia. Žalovaný síce uvádza, že k administratívne vyhosteniu žalobcu bolo pristúpené z dôvodu, že predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu (niekedy dôvody administratívneho vyhostenia kumuluje a ako dôvod uvádza aj ohrozenie verejného poriadku), avšak na ďalšie odôvodnenie svojho postupu a úvah úplne rezignoval.

37. Ako už správny súd konštatoval vyššie, jediným podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia o administratívnom vyhostení žalobcu bola existencia utajovanej písomnosti so stupňom utajenia „Vyhradené“, z ktorej má vyplývať, že žalobca predstavuje bezpečnostné riziko pre Slovenskú republiku.

38. Podľa § 3 ods. 6 zákona o ochrane utajovaných skutočností, stupňom utajenia „Vyhradené“ sa označuje utajovaná skutočnosť vtedy, ak by neoprávnená manipulácia s ňou mohla zapríčiniť poškodenie právom chránených záujmov právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktoré by mohlo byť nevýhodné pre záujmy Slovenskej republiky. Ochrana takejto informácie sa teda prioritizuje vo vzťahu ku ochrane chránených záujmov právnických a fyzických osôb a až sekundárne sa dotýka záujmov (nie však bezpečnostných) Slovenskej republiky. Nie je teda zrejme, ako sa dá z takejto informácie vyvodiť, že žalobca predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu. Správny súd si je vedomý, že orgány verejnej správy sú povinné pri nakladaní s utajovanými skutočnosťami postupovať podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností, čo do istej miery limituje ich možnosť odôvodniť rozhodnutie, pokiaľ jeho podkladom je utajovaná skutočnosť, v žiadnom prípade to však ale nemôže byť dôvodom na rezignáciu na riadne odôvodnenie správnej úvahy tak, aby odôvodnenie rozhodnutia spĺňalo náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Prvostupňový orgán sa nevysporiadal ani s otázkou, ktorý z definičných znakov ohrozenia bezpečnosti štátu [§ 2 ods. 1 písm. l) zákona o ochrane utajovaných skutočností] žalobca svojím konaním naplňuje, teda, či svojím konaním vážne ohrozuje demokratický poriadok, zvrchovanosť, územnú celistvosť alebo nedotknuteľnosť hraníc štátu, alebo porušuje základné práva a slobody, ktorými sú chránené životy a zdravie osôb, majetok a životné prostredie, a to aj v nadväznosti na vyššie citovanú definíciu utajovanej skutočnosti so stupňom utajenia „Vyhradené“.

39. Tento nedostatok rozhodnutia prvostupňového orgánu neodstránil ani žalovaný v odvolacom konaní, ktorý v napadnutom rozhodnutí iba vágne skonštatoval, že správny orgán napadnuté rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil a toto odôvodnenie spĺňa náležitosti podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku. K dôvodom administratívneho vyhostenia uviedol žalovaný iba toľko, že nie je v jeho kompetencii zasahovať do činnosti NAKA, spôsobu získania spravodajských informácií, a tiež, že nemá dôvod spochybňovať relevantnosť a pravdivosť týchto informácií získaných o žalobcovi a v prípade, ak predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, je plne kompetentným orgánom na vydanie takého stanoviska, na základe ktorého má aj žalovaný bez pochyb za preukázané, že je dôvod na postup podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov.

40. V tejto súvislosti súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky z 22. júla 2022, sp. zn. 1Sak/12/2022 v obdobnej právnej veci žalobcu, ktorý sa na území Slovenskej republiky zdržiaval dlhodobo a bez akýchkoľvek excesov, v ktorom zdôraznil, že mal zo súdneho a administratívneho spisu preukázanú čitateľnú a prehľadnú cudzineckú históriu žalobcu, ktorý sa na území SR dlhoročne zdržiava legálne, zo spisu nevyplýva, že by mal žalobca akékoľvek problémy so zákonom a záväzkami voči Slovenskej republiky (daňové, colné povinnosti atď.), či s plnením povinnosti na úseku pobytu cudzinca. Na území Slovenskej republiky je riadne pracovne, podnikateľsky aj spoločensky integrovaný, preto kasačnému súdu nebolo zrejmé, ako by mal na území Slovenskej republiky ohrozovať bezpečnosť, ak sa tu doteraz dlhodobo a bezproblémovo zdržiaval po dobu 30 rokov. Túto úvahu je sťažovateľ povinný v odôvodnení rozhodnutia o zaistení riadne odôvodniť. Je síce pravdou, že toto rozhodnutie bolo vydané v konaní o zaistení žalobcu, avšak správny súd je toho názoru, že o to skôr sa mal orgán verejnej správy rozhodujúci o administratívnom vyhostení žalobcu z dôvodu, že predstavuje vážnu hrozbu pre bezpečnosť štátu, vo svojom rozhodnutí s týmito otázkami vysporiadať.

41. Vzhľadom na vyššie uvedené nedostatky, je potrebné skonštatovať, že tak napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie ktoré mu predchádzalo, sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a najmä nedostatok dôvodov [§ 191 ods. 1 písm. d) SSP] a zároveň, že pred ich vydaním došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej [§ 191 ods. 1 písm. g) SSP] správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a v súlade s § 191 ods. 3 písm. a) SSP aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy, ktoré mu predchádzalo, nakoľko trpí rovnakými vadami a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

42. V ďalšom konaní bude úlohou prvostupňového orgánu postupovať dôsledne podľa § 120 ods. 7 zákona o pobyte cudzincov a poskytnúť žalobcovi resp. jeho ustanovenému advokátovi v konaní o administratívnom vyhostení reálnu možnosť, aby sa vyjadril k podkladu rozhodnutia a k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhol jeho doplnenie a to v súčinnosti s pôvodcom utajovanej skutočnosti, pokiaľ bude jediným podkladom utajovaná písomnosť so stupňom utajenia „Vyhradené“ č. p. F./XXX-XXX-X zo 6. apríla 2022. V prípade, že orgány verejnej správy dospejú k záveru, že je daný dôvod na vyhostenie žalobcu z dôvodu podľa ustanovenia § 82 ods. 2 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, opätovne rozhodne a nové rozhodnutie vo veci v súlade s požiadavkami kladenými ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku náležite odôvodní vo vyššie naznačenom smere (viď bod 38. odôvodnenia rozsudku).

43. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal voči žalovanému právo na ich úplnú náhradu podľa § 167 ods. 1 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia oprávnenému subjektu, a to na Správnom súde v Bratislave [§ 443 ods. 2 písm. b) SSP a § 444 ods. 1 SSP].

Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok, ak bola podaná proti rozhodnutiu správneho súdu vo veci samej vydanému v konaní o správnej žalobe vo veciach zaistenia a administratívneho vyhostenia [§ 446 ods. 2 písm. d) SSP].

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého

sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa [písm. a)]; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) [písm. b)]; je žalovaným Centrum právnej pomoci [písm. c)].